

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
24-01-2013

Uds. dato:
28-02-2013

Nummer:
28-13

J.nr.
5200109-12

Status: Gældende

Principafgørelse om: **merudgifter ved forsørgelsen - børn - ferielejr - afholdelse af ferie - aflastning**

Lov:
Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 810 af 19. juli 2012 - § 41

Resumé:
Principafgørelsen fastslår

Ret til hjælp til ferielejr for et handicappet barn

Et barn under 18 år, der har ret til merudgiftsydelse, kan få dækket ekstra udgifter i form af handicaptillæg til en ferielejr samt udgifter til hjælper på ferielejren.

Der kan ydes hjælp til de udgifter, der ligger udover den egenbetaling, som forældre med raske børn sædvanligvis betaler for deres børns ophold i en ferielejr.

Det er almindeligt for børn og unge at være på ferie, og ferie på en uge ligger indenfor, hvad børn og unge sædvanligvis holder af ferie.

Formålet med merudgiftsydelsen er at dække de udgifter, som familien ikke ville have haft, hvis barnet/den unge ikke havde haft en nedsat funktionsevne eller en kronisk/langvarig lidelse.

Familien skal selv afholde den del af udgifterne, som svarer til de udgifter, familien ville have afholdt, hvis barnet ikke havde været handicappet.

Aflastning

Forældrenes behov for aflastning kan søges dækket efter servicelovens § 84.

Afgørelse:
1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet sagen for at afklare, hvilke kriterier, der kan indgå i vurderingen ved bevilling af merudgifter til børns ferieophold. Sagen behandles til afløsning af Principafgørelse O-111-93.

2. Reglerne

Lov om social service § 41 fastslår, at kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en forudsætning, at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne.

Det fremgår af § 1 i bekendtgørelse om tilskud til pasning af børn med handicap eller langvarig sygdom, at kommunalbestyrelsen skal yde dækning af de nødvendige merudgifter til forsørgelse i hjemmet af børn og unge under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kroniske eller langvarige lidelser.

Det fremgår af § 2, at barnet eller den unge skal bo hos forældrene eller andre pårørende. Børn eller unge, der af kommunalbestyrelsen er anbragt uden for hjemmet, anses ikke for hjemmeboende.

Det fremgår af § 3, stk. 1, at kommunalbestyrelsen alene skal yde hjælp til dækning af nødvendige merudgifter, som er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne.

Det fremgår af § 5, stk. 3, at hvis der opstår behov for dækning af en enkeltstående merudgift, kan dette ske ved en enkeltstående udbetaling uden regulering af det månedlige beløb. Dette forudsætter, at familien allerede er berettiget til en merudgiftsydelse efter § 41 i lov om social service.

Det fremgår af punkt 140 i Socialministeriets vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres familier, 15. februar 2011, at sigtet med bestemmelsen er at tilgodese, at børn og unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og med indgribende kroniske eller langvarige lidelser har nogle særlige behov, som kan give merudgifter ved forsørgelsen. Bestemmelsen giver således hjemmel til at dække de udgifter, som familien ikke ville have haft, hvis barnet/den unge ikke havde haft en nedsat funktionsevne eller en kronisk/langvarig lidelse.

Familien skal selv afholde den del af udgifterne, som svarer til de udgifter, familien normalt ville have afholdt. Det fremgår af punkt 176, der kan ydes tilskud til merudgifter til ferie, som familier i almindelighed holder.

Det fremgår af udlandsbekendtgørelsen, at hjælp efter servicelovens §§ 41 og 100 kan medtages til udlandet i op til en måned uden ansøgning. Der kan ydes støtte til ekstra omkostninger, hvis der er tale om et særligt tilfælde f.eks. til hjælper og hjælpers ophold og rejseudgifter under et kortvarigt ferieophold.

3. Andre Principafgørelser

Gældende

Følgende Principafgørelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig

Voksne:

163-12 om hjælp til ferie for voksne handicappede.

En person, der har ret til dækning af nødvendige merudgifter til ekstra hjælper under ferie i Danmark, kunne få hjælp i den ferieperiode på to uger, der var søgt om.

Det er almindeligt i Danmark at holde flere ugers ferie om året.

Formålet med merudgiftsydelsen er at yde kompensation til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk nedsat funktionsevne for de merudgifter, som er en konsekvens af funktionsnedsættelsen. Formålet er endvidere at medvirke til at borgeren kan leve et almindeligt liv som andre borgere uden funktionsnedsættelse på samme alder og i samme livssituation.

C-34-07 om merudgifter til leje af større sommerhus.

Forskellen på gennemsnitsprisen på et lejet sommerhus til fire personer og prisen på et lejet sommerhus til seks personer skulle indgå i beregningen af merudgifter til en handicappet. Et sommerhus til seks personer var nødvendigt for at kunne huse den handicappedes to hjælpere.

Hjælp til børn i forbindelse med ferie i udlandet:

259-09 om et forældrepar til en dreng, født i april 2007 med et sjældent handicap. Forældrene var berettiget til at deltage i en konference om barnets handicap i Tyskland fra den 18. til 19. oktober 2008 som et kortvarigt ferieophold. Efter en konkret vurdering var der tale om et særligt tilfælde. Der kunne derfor ydes tilskud til drengens hjælpere.

C-40-03 om forældrene til en stærkt handicappet dreng med muskelsvind, der var berettiget til tilskud til dækning af ekstra omkostninger i form af nødvendige merudgifter til rejse og ophold for sønnens hjælper i forbindelse med familiens ferie i en uge i udlandet. De var endvidere berettiget til tilskud til dækning af ekstra omkostninger i form af nødvendige merudgifter til liftbus til transport mellem lufthavn og hotel.

Ankestyrelsen fandt således efter en konkret vurdering af familiens situation, at det var særligt påkrævet at yde tilskud til dækning af de nævnte ekstra omkostninger, der var forbundet med familiens kortvarige udlandsferie.

C-17-06 om, at afholdelse af 14 dages ferie i udlandet kunne anses for at være omfattet af udtrykket "kortvarige ferieophold" i bestemmelsen i udlandsbekendtgørelsen om hjælp til dækning af ekstra omkostninger forbundet med kortvarige ferieophold i udlandet

På denne baggrund var forældrene til en søn, der led af muskelsvind, og som var respiratorbruger, berettiget til tilskud til dækning af ekstra omkostninger forbundet med familiens 14 dages ferie i Italien.

Der blev lagt vægt på det omfang, som ferien aktuelt havde for de fleste lønmodtagere, samt på at det ikke kunne anses for usædvanligt, at familier holdt 14 dages ferie i udlandet i sammenhæng.

C-1-08 om, at en mor med en stærkt fysisk handicappet søn var berettiget til hjælp til dækning af ekstra omkostninger i forbindelse med et ferie- og familieophold i udlandet i 14 dage. Der var tale om et sådant særligt tilfælde, at udgifter til rejse og ophold samt rejseforsikring og vaccinationer til sønnens hjælper kunne dækkes. Endvidere kunne udgifter til nødvendig transport af sønnen under opholdet dækkes.

Aflønning af sønnens hjælper kunne ikke dækkes udover det antal timer, der var bevilget i forbindelse med forsørgelsen i hjemmet, og som derfor kunne medtages.

Hjælp til ferie for voksne i udlandet:

252-09 om, at deltagelse i EM i skydning i Tyskland i en periode fra den 22. juli til den 28. juli 2007 kunne anses for at være et kortvarigt ferieophold. Ansøger var en ung kørestolsbruger med rygmarvsbrok.

Sagen blev hjemvist til kommunen med henblik på, om ansøger var berettiget til dækning af udgifter til hjælper/merudgifter i forbindelse med deltagelsen i EM skydning i Tyskland.

C-24-07 om, at en spejdertur på 10 dage til udlandet i sommerperioden kunne sidestilles med et kortvarigt ferieophold i udlandet. Der var imidlertid ikke tale om et sådant særligt tilfælde, at udgift til leje af bil og til benzin skulle dækkes, da dækning af udgiften ikke var særligt påkrævet eller en afgørende forudsætning for, at ansøger kunne holde en ferie. Udgiften havde sammenhæng med spejderturens formål, en vandretur i Spanien, og blev påkrævet, fordi ansøger valgte netop den form for ferie.

Kasserede

Følgende Principafgørelser er kasserede og gælder ikke længere

O-111-93 om, at et ophold i en særlig sommerlejr for handicappede børn ikke kunne anses for aflastning, men måtte anses for et ferieophold.

Udgifter, der lå udover det beløb, som forældre med raske børn sædvanligvis betalte for deres børns ophold i en sommerlejr eller lignende, som det offentlige ikke ydede tilskud til, måtte anses for merudgifter ved forsørgelsen, hvortil der kunne ydes hjælp efter bistandslovens § 48.

Principafgørelsen er nu historisk, og gælder ikke længere. Praksis er indarbejdet i denne Principafgørelse.

Ankestyrelsen har ikke andre Principafgørelser på området.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i sag om belysning af, hvilke kriterier der kan indgå i vurderingen ved bevilling af merudgifter til børns ferieophold.

Resultatet er

- NN1 og NN2 har ret til dækning af merudgiften til deres datter under ferielejren som en nødvendig merudgift ved forsørgelsen af deres datter.

Det betyder, at forældrene kan få dækket handicaptillæg samt udgiften til personlig hjælper til deres datter under 1 uges ferielejr i 2011.

Vi er således kommet til samme resultat som Det Social Nævn i Statsforvaltningen Y.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen finder, at der tale om nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af NN1 og NN2's datter i forbindelse med hendes deltagelse i ferielejren en uge i 2011.

Vi har lagt vægt på, at der som følge af datterens handicap var merudgifter i forbindelse med opholdet i ferielejr i form af et handicap tillæg og en hjælper til hende.

Der kan derfor ydes hjælp til de udgifter, der ligger ud over den egenbetaling, som forældre med raske børn sædvanligvis betaler for deres børns ophold i en ferielejr.

Vi har også lagt vægt på, at det er almindeligt for børn og unge at være på ferie, samt at udstrækningen af ferielejren ligger indenfor, hvad børn og unge sædvanligvis holder af ferie.

Formålet med merudgiftsydelsen er at dække de udgifter, som familien ikke ville have haft, hvis barnet/den unge ikke havde haft en nedsat funktionsevne eller en kronisk/langvarig lidelse.

Familien skal selv afholde den del af udgifterne, som svarer til de udgifter, familien ville have afholdt, hvis barnet ikke havde været handicappet.

Bemærkninger til klagen

Kommunen har oplyst, at, at familien ikke kunne bevilges ferielejren, da det ikke var nødvendigt, at datteren deltog i ferielejren for at danne sociale relationer eller fordi familien burde aflastes. Det var kommunens opfattelse, at forældrene var kompenseret tilstrækkeligt i forhold til døgnaflastning, og dernæst at datteren havde gode muligheder i sin hverdag for at dyrke sociale relationer.

Vi bemærker, at vi har fundet, at der er tale om et ferieophold, og at det er normalt for ikke-handicappede børn og unge at holde ferie.

Familien har anført, at den ønskede yderligere aflastning.

Vi bemærker, at ansøgning herom vil kunne behandles efter servicelovens § 84.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da nævnet traf afgørelse i sagen
- Nævnets afgørelse af 29. september 2011
- Klagen til Ankestyrelsen af 17. november 2011
- Nævnets genvurdering

A Kommune gav den 12. maj 2011 afslag på dækning af merudgifter til datterens deltagelse i ferielejren S.

Forvaltningen vurderede, at datteren havde andre muligheder for at dyrke sociale relationer og interesser i fritiden end gennem deltagelse i sommerlejr. Datteren gik i et specialskoletilbud med inkluderet SFO del og var i døgnaflastning på T, hvor hun havde mulighed for at være sammen med andre på samme funktionsniveau og deltage i aktiviteter og ture her. Hun gik desuden til flere sportsaktiviteter i fritiden på almindelige vilkår.

Forvaltningen fandt således ikke, at deltagelse i sommerlejr på S var en nødvendig merudgift ved forsørgelsen af datteren, som kunnen dækkes efter Servicelovens § 41.

Nævnet ændrede den 29. september 2011 kommunens afgørelse.

Forældrene havde derfor ret til dækning af udgiften til ferielejr i uge 27, 2011, samt personlig hjælper som en merudgift som følge af datterens nedsatte funktionsevne.

Nævnet har begrundet afgørelsen med, at udgiften til ferielejr i uge 27 og personlig hjælper var en nødvendig merudgift som følge af datterens nedsatte funktionsevne.

Nævnet lagde til grund, at forældrene ikke i 2011 havde fået bevilget hjælp til dækning af ferieophold til datteren.

Nævnet lagde vægt på, at der var tale om et ferieophold for børn fra 6-18 år med og uden funktionsnedsættelse.

Nævnet lagde desuden vægt på, at det ikke var ualmindeligt, at børn og unge uden handicap var på kortvarige ferielejre i sommerferien.

Endvidere lagde nævnet vægt på, at optagelse af datteren var betinget af, at hun havde en personlig hjælper med på lejren.

Endelig lagde nævnet vægt på, at formålet med bestemmelsen om merudgifter var at dække de udgifter, som familien ikke ville have haft, hvis barnet ikke havde haft en nedsat funktionsevne.

Ved afgørelsen havde nævnet inddraget Ankestyrelsens principafgørelse O-111-93.

A Kommune har klaget over nævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen er det anført, at Det Sociale Nævn ikke havde taget stilling til kommunens begrundelse for afgørelsen, om at ferielejren S ikke kunne bevilges på baggrund af forældrenes ønske om, at deres datters muligheder for at danne sociale relationer blev optimeret samt forældrenes behov for aflastning.

Nævnet havde anført i afgørelsen, at udgiften til ferielejr i uge 27 og personlig hjælper var en nødvendig merudgift som følge af datterens nedsatte funktionsevne.

I forældrenes ansøgning blev lagt vægt på, at datteren kunne møde andre unge og derved øve sig i at danne sociale relationer. Dernæst ansøgte forældrene om betaling af lejren med henblik på at blive aflastet i forhold til deres datter.

På baggrund af forældrenes ansøgning vurderede kommunen, at deres datter i sin dagligdag havde gode muligheder for at danne sociale relationer, idet hun indgik i skole og klubtilbud og derudover gik til fritidsaktiviteter i form af fodbold og karate. Kommunen vurderede endvidere, at forældrene var kompenseret med døgnaflastning med 91 døgn på institutionen T pr. år.

Samlet set fandt kommunen ikke, at familien kunne bevilges ferielejren, da det ikke var nødvendigt, at datteren deltog i ferielejren for at danne sociale relationer, eller fordi familien burde aflastes. Det var kommunens opfattelse, at forældrene var kompenseret tilstrækkeligt i forhold til døgnaflastning, og dernæst at datteren havde gode muligheder i sin hverdag for at dyrke sociale relationer.

Nævnet har ved genvurdering bemærket, at der ikke i Ankestyrelsens praksis umiddelbart sås belæg for at foretage en nødvendighedsvurdering i sager vedrørende merudgifter til ferielejr, jf. O-111-93. Rækkevidden af afgørelsen fra 1993 sås ikke at være præciseret ved nyere praksis.